

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/71/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621200595
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5621200595.5

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Nemravovej, členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka a JUDr. Miroslavy Korbašovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti A. B., nar. XX.XX.XXXX, a A. B., nar. XX.XX.XXXX, obidve deti bytom u otca, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, so sídlom M. M. Hodžu 1784/30, Liptovský Mikuláš, IČO: 30 794 536, deti matky C. D., predtým B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. XXX/XX, G., t. č. bytom G. XXX, právne zastúpenej Mgr. Michalom Kurnotom, advokátom so sídlom H. XXX/X, I., a otca A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. XXX/X, G., právne zastúpeného Mgr. Samuelom Dorociakom, advokátom so sídlom J. XXX/X, K. A., v konaní o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov na čas po rozvode manželstva, v štádiu po právoplatnosti výroku o rozvode manželstva, o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1P/27/2021-1042 zo dňa 21. marca 2024, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 1P/27/2021-1042 zo dňa 21. marca 2024 p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) rozhodol tak, že nariadil neodkladné opatrenie, ktorým „1. Maloleté deti A. B., nar. XX.XX. XXXX, a A. B., nar. XX.X. XXXX, sa na čas do rozhodnutia vo veci samej zverujú do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov. 2. Striedavá osobná starostlivosť sa bude realizovať opakovane v týždňových intervaloch tak, že otec je povinný zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté deti vždy od 18:00 hod. nepárnej nedele do 18:00 hod. párnej nedele, keď po ukončení styku je povinný odovzdať maloleté deti do starostlivosti matky v mieste jej bydliska, a matka je povinná zabezpečovať osobnú starostlivosť o maloleté deti vždy od 18:00 hod. párnej nedele do 18:00 hod. nepárnej nedele, keď po ukončení styku je povinná odovzdať maloleté deti do starostlivosti otca v mieste jeho bydliska. 3. Každý rodič je povinný maloleté deti riadne pripraviť a odovzdať na výkon osobnej starostlivosti druhého rodiča. 4. Výživné na maloleté deti sa počas striedavej osobnej starostlivosti určenej týmto neodkladným opatrením do rozhodnutia vo veci samej neurčuje. 5. Súd ruší uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia vo veciach osobnej starostlivosti o maloleté deti, výživného a úpravy styku: Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/27/2021 zo dňa 16.12.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoP/7/2022 zo dňa 17.3.2022, Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 1P/27/2023 zo dňa 9.3.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10CoPno/4/2023 z dňa 8.6.2023.“

2. S poukazom na § 360 ods. 1 zákona č. 361/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj len „CMP“), § 2 ods. 1 a 2 CMP, § 324 ods. 1 zák.č. 360/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“), § 325 ods. 1 CSP, § 326 ods. 1, 2 CSP, § 329 ods. 1 prvá veta, ods. 2 CSP, § 329 ods. 2 CSP, § 330 ods. 1 a 2 CSP, čl. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „ZR“), § 28 ods. 2 ZR, okresný súd v napadnutom uznesení uviedol, že matka podala návrh na nariadenie

neodkladného opatrenia vo veci zverenia maloletých detí do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ktorá by mala prebiehať v týždňových intervaloch. V zmysle § 329 ods. 2 CSP je pre neodkladné opatrenie rozhodujúci stav v čase vydania tohto uznesenia. Ku dňu podania návrhu a ku dňu vydania tohto uznesenia sú maloleté deti v prevažnej starostlivosti otca. S poukazom na skutočnosť, že Civilný mimosporový poriadok ako špeciálny právny predpis v § 360 a nasl. obsahuje len niektoré ustanovenia o neodkladných opatreniach - vo veciach ochrany maloletého, vo veciach výživného, vo veciach osobnej starostlivosti o maloletého a o povolení súdu na výkon oprávnenia vo veci starostlivosti o maloletých, súd pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo veci zverenia detí do striedavej starostlivosti obidvoch rodičov, vychádzal zo všeobecného právneho predpisu, ktorým je Civilný sporový poriadok. Tento v § 325 ods. 2 CSP demonštratívne uvádza niektoré príklady neodkladných opatrení, ktoré môže súd nariadiť. Okresným súdom citovanými zákonnými ustanoveniami je možné pružne riešiť situáciu, ktorá vyžaduje operatívny zásah súdu. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutná potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechaná na úvahe súdu. Okrem toho je základným zákonným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia aj hodnoverným spôsobom osvedčená dôvodnosť a trvanie uplatneného nároku, ktorému sa má súdom poskytnúť neodkladná ochrana. Neodkladné opatrenie si teda vyžaduje naliehavosť takéhoto opatrenia, osvedčenie danosti práva a nevyhnutnosť potreby takejto úpravy. Vzhľadom na účel a podstatu neodkladného opatrenia je rozsah dokazovania, na rozdiel od konania vo veci samej, značne zúžený. Povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spočívajú najmä v povinnosti aspoň osvedčiť tvrdené skutočnosti. Táto povinnosť zaťažuje výlučne navrhovateľa (matku).

3. V konaní vo veciach starostlivosti o maloleté deti je účelom neodkladného opatrenia v prvom rade ochrana maloletých detí. Záujem maloletého dieťaťa je vždy prvoradý (čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie). Pre účely rozhodnutia o podanom návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia sa okresný súd oboznámil s predloženými listinnými dôkazmi, najmä s návrhom a správou kolízneho opatrovníka. V konaní sp. zn. 1P/20/202 (konanie o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom) bola rozsudkom zo dňa 7.9.2021 okresným súdom schválená rodičovská dohoda, na základe ktorej boli maloleté deti A. a A. zverené do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov s tým, že striedavá osobná starostlivosť bude realizovaná v týždňových intervaloch. Súčasne súd upravil starostlivosť rodičov v rámci vianočných, veľkonočných sviatkov a v rámci jarých, jesenných a letných prázdnin. Matka následne dňa 9.3.2021 podala na Okresný súd Liptovský Mikuláš návrh na rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode, a toto konanie je vedené pod sp. zn. 1P/27/2021. Z rozsudku súdu sp. zn. 1P/27/2021 zo dňa 20.1.2022 mal okresný súd osvedčené, že súd manželstvo rodičov rozviedol a maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti otca. Matke upravil styk s deťmi a určil vyživovaciu povinnosť. Krajský súd na základe odvolania podaného matkou uznesením sp. zn. 7CoP/36/2022 zo dňa 18.1.2023 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo všetkých jeho výrokoch, okrem výroku o rozvode manželstva, z dôvodu potreby doplnenia dokazovania, najmä znaleckého dokazovania.

4. Na základe návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia súd uznesením sp. zn. 1P/27/2021 zo dňa 16.12.2021 rozhodol, že do právoplatného skončenia konania vo veci samej je matka povinná odovzdať maloletého A. a A. B. do osobnej starostlivosti otca. Matke upravil styk s maloletými synmi tak, že bola oprávnená sa s nimi stretávať každý víkend kalendárneho roka v čase od piatku od 16.00 hod. do nedele 18.00 hod., aj počas vianočných a novoročných sviatkov na prelome rokov 2021 a 2022. Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7CoP/7/2022 zo dňa 17.3.2022 bol zmenený výrok uznesenia súdu prvej inštancie tak, že matka je oprávnená stýkať sa s maloletými deťmi každý nepárny kalendárny týždeň od 16:00 hod. piatku do nedele do 18:00 hod. Uznesením sp. zn. 1P/27/2021 zo dňa 9.3.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 10 CoP/28/2023-740 zo dňa 8.6.2023 bol rozšírený styk matky s deťmi aj v každom nepárnom týždni v kalendárnom mesiaci vždy v utorok a stredu v čase od 16.00 hod. do 18.30 hod, a v každom párnym týždni v kalendárnom mesiaci v čase od utorok od 16.00 hod. do štvrtka do 7.00 hod., keď bolo súčasne konštatované, že výkonom rozšíreného styku matka môže osvedčiť, či dokáže zabezpečiť starostlivosť o maloleté deti adekvátnym spôsobom, vrátane zabezpečenia plnenia školských povinností. Súčasne bola matke určená vyživovacia povinnosť na každého syna po 60 Eur mesačne, a to všetko s platnosťou do rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej.

5. Z obsahu doterajšieho dokazovania bolo podľa okresného súdu zrejmé, že najzásadnejším problémom pretavujúcim sa aj do vzájomných vzťahov detí - rodičia, je práve rodičovský konflikt. Dôvodom nariadenia pôvodného neodkladného opatrenia bolo v tom čase preukázané nevhodné správanie matky ku synom, prihliadajúc aj na vtedajšie vyjadrenia detí, najmä mal. A., ktorý sa vtedy vyjadril, že radšej by bol v starostlivosti otca, pretože sa u neho cítil bezpečne, a s matkou by trávil víkendy. Rodičom je v priebehu konania úradom opakovane ponúkaná odborná psychologická pomoc, ktorú však doposiaľ adekvátne nevyužili. Taktiež ich spolupráca s akreditovaným subjektom KLÚČ, n. o. nenaplnila do plnej miery požadované ciele, keď otec po niekoľkých konzultáciách spoluprácu zrušil a zakázal kontakt pracovníkov organizácie s deťmi. V záverečnej správe Klúč n.o. za obdobie mesiacov apríl - november 2023 sa uvádza, že otec bol zameraný na to, ako je proti nemu zaujatá matka exmanželky a ako sa matka nestará o deti. Deti pri návštevách u otca pôsobili dosť neisto a uzavreto, boli napäté. Keď bol otec konfrontovaný s názormi matky, a bolo mu navrhované zmiernenie komunikácie, rozhodol sa spoluprácu ukončiť. Z uvedených dôvodov pokračovala spolupráca len s matkou, ktorá bola názorom otvorená a podnety akceptovala. V správe sa konštatuje, že matka si rodičovstvo užíva. V kontakte s deťmi je uvoľnená, zameraná na deti. S deťmi síce nehovorili, ale vnímali ich, vyzerali spokojne a uvoľnene. V správe sa tiež uvádza, že podľa sledovania pracovníkov Klúč n.o. sa zdá, že deti sú otcom manipulované proti matke, čomu môžu nasvedčovať aj otázky, ktoré deti matke kladú, a v akom stave od otca prichádzajú. V dosiahnutých cieľoch projektu je konštatované, že matka aktívne spolupracovala a jej postoje k rodičovstvu aj k prístupu k deťom sa výrazne posunuli pozitívnym smerom, a aj keď sa komunikácia medzi rodičmi nezlepšila, matka urobila posun v tom smere, že nereaguje na exmanželove invetívny, a tým nedáva možnosť k eskalovaniu negatívnej komunikácie. V záverečnej správe sa uvádza, že v priebehu programu matka svojím správaním a formou starostlivosti o deti, dokázala, že je plnohodnotným rodičom a o deti sa v plnom rozsahu dokáže postarať. Taktiež obsah poslednej správy o prešetrení pomerov Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš zo dňa 12.3.2024 nenasvedčuje tomu, že by deti mali z matky strach, a že by nerady s ňou trávili čas, práve naopak, z vyjadrení mal. A. jasne vyplýva, že rád trávi čas tak s otcom, ako aj s matkou, a obidvaja rodičia mu plnohodnotne vyplňajú voľný čas. A. A. síce nemal záujem o komunikáciu, avšak pôsobil spokojne, uviedol, že sa má dobre, v škole sa mu darí, a skutočne dosahuje výborné výsledky. V závere správy sa uvádza, že obidvaja rodičia sú schopní zabezpečiť deťom starostlivosť i výchovu, mali by si však uvedomiť svoju zodpovednosť za situáciu, v ktorej sa deti dlhodobo nachádzajú, a hľadať riešenia v najlepšom záujme detí.

6. V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že posudzujúc aktuálny návrh matky v kontexte so sledovaním najlepšieho záujmu maloletých, primárne pozoroval a vyhodnotil vývoj vzťahov v rodine, mieru progresu postoja a správania matky ku maloletým deťom, ale aj úroveň rešpektovania roly matky otcom detí. Za významnú, ale nie primárne určujúcu, okresný súd považuje aj úroveň a mieru nápravy vzájomnej komunikácie rodičov. Rešpektujúc citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia, okresný súd konštatoval, že u maloletých detí aktuálne nie je pozorovaný odmietavý postoj ku matke, naopak, minimálne z postoja maloletého A. je zrejmé, že má rovnako vrúcny vzťah ku obidvom rodičom a je s nimi rád. Ani u maloletého A. nebol pozorovaný odmietavý postoj ku matke. A. vykazuje všeobecné známky spokojnosti, nie sú avizované výchovné problémy, výborne prospieva aj v škole. Zo správy organizácie Klúč, n. o., vyplýva badateľný pokrok v postojoch matky, ktorá je spolupracujúca a rešpektujúca podnety a názory odborníkov. Naopak, podľa tejto inštitúcie, otec neprejavuje dostatočnú mieru spolupráce, a vyslovené bolo podozrenie, že má tendencie ku manipulovaniu detí. U rodičov pretrváva stav komplikovanej a málo konštruktívnej komunikácie.

7. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, v rozsahu nevyhnutne potrebnom pre rozhodnutie o neodkladnom opatrení, okresný súd dospel k záveru, že sú splnené zákonné predpoklady pre jeho nariadenie. Napriek tomu, že u rodičov nenastal výraznejší posun v schopnosti a ochote lepšej komunikácie, ktorá je jednou z požadovaných, aj keď nie primárne najdôležitejších podmienok striedavej osobnej starostlivosti, tak okresný súd v tomto štádiu považoval nastolenie rovnocennej a rovnovážnej starostlivosti obidvoch rodičov za najvýznamnejší krok smerujúci k zabezpečeniu všestranného zdravého vývoja obidvoch detí. Okresný súd poukázal i na významný dokument OSN z roku 1959, akým je Deklarácia práv dieťaťa, rovnako i Dohovor o právach dieťaťa, ku ktorému pristúpila Slovenská republika v roku 1990, ktorými sú dané práva detí na prístup ku rovnocennej rodičovskej starostlivosti a ku tomu, aby ich rodičia viedli ku tolerancii, porozumeniu a znášanlivosti. Okresný súd v tomto štádiu považoval uplatnený nárok matky za dostatočne osvedčený. Maloleté deti sa zverujú do rozhodnutia vo veci samej do striedavej osobnej starostlivosti rodičov v týždenných intervaloch tak, ako je uvedené vo

výroku tohto uznesenia. Matka v priebehu konania, po spornom období výchovných postupov, začala preukazovať adekvátne napĺňanie roly rodiča a v súčasnosti sa vie o deti plnohodnotne postarať. Za významné považoval okresný súd konštatovanie neziskovej organizácie Kľúč, n. o., ktorá bola zameraná na pomoc pri konsolidovaní vzťahov v rodine, že matka vo vnímaní rodičovstva a v prístupe ku deťom urobila veľký pokrok a koná v záujme detí. Rovnako i kolízny opatrovník vyhodnotil v danom štádiu, že obidvaja rodičia sú schopní zabezpečiť deťom starostlivosť i výchovu. Je v najlepšom záujme detí, aby ich čas trávený s rodičmi bol rovnomerne rozložený medzi matku i otca. V záujme toho, aby nedošlo ku premeškaniu pri vytváraní pevných citových väzieb detí s matkou v citlivom období ich vývoja, a k ich vzájomnému odcudzeniu s ťažko napravitelnými následkami, je potrebné pružne riešiť situáciu bezodkladnou úpravou pomerov účastníkov konania týmto operatívnym zásahom súdu vo forme neodkladného opatrenia. Z výsledkov doteraz zadovážených dôkazov vyplýva, že na takúto zmenu úpravy pomerov v rodine, aj keď v režime dočasného neodkladného opatrenia, dozreli podmienky. Súčasne okresný súd zdôraznil, že je potrebné, aby vzájomná komunikácia rodičov začala prebiehať konštruktívne, bez vzájomných útokov a kontraproduktívnych vytváraním prekážok. Najmä je dôležité, aby deti prestali byť dlhodobo zaťažované konfliktom rodičov i konfliktom lojality. O úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvoде bude okresný súd rozhodovať vo veci samej, pričom zdôrazňuje, že týmto neodkladným opatrením neprejudikuje rozhodnutie v merite veci. Súd v ďalšom štádiu vykoná potrebné dokazovanie a následne po vyhodnotení všetkých zadovážených dôkazov rozhodne v súlade so záujmami maloletých detí. Okresný súd upozornil obidvoch rodičov, že bude dôsledne skúmať postoje obidvoch, najmä schopnosť akceptovať a podporovať rolu druhého rodiča. Ak tomu tak nie je, tak rodič, ktorý túto nevyhnutnosť nerešpektuje, sa vystavuje riziku diskvalifikácie jeho rodičovskej kompetencie. Keďže okresný súd neodkladným opatrením dočasne, do právoplatného skončenia vo veci samej, rozhodol o striedavej osobnej starostlivosti, súčasne rozhodol, že v tomto režime sa rušia všetky doterajšie uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia vo veci osobnej starostlivosti, výživného a úpravy styku.

8. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie otec v rozsiahlom podaní, na ktoré odvolací súd na tomto mieste odkazuje. Odvolateľ mal za to, že prvostupňový súd nesprávne rozhodol vo veci samej, pretože dospel na základe matkou označených dôkazov v predloženej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Otec v celom rozsahu rozporuje skutočnosti uvádzané matkou v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Ide o vysoko sugestívne podanie obsahujúce mnohé rečnícke otázky, zvolacie, rozkazovacie vety a stráca vecnosť samotného podania. Matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia popísala situácie, ku ktorým malo dôjsť, avšak uvedené situácie neosvedčila okresnému súdu žiadnymi listinnými dôkazmi, resp. skutočnosťami odôvodňujúcimi vecnosť jej uplatneného nároku. Zdôraznil nepravdivé skutočnosti ohľadom neumožnenia styku s maloletými deťmi v termíne od 30.01. do 31.01.2024. K uvedenej skutočnosti predložil písomné potvrdenie ošetrojúcej lekárky maloletých detí A. C. K., všeobecného lekára pre deti, ktorá potvrdila, že maloleté deti boli v uvedenom období choré a bola im následne diagnostikovaná chrípka typu A a doporučené bolo domáce liečenie. Otec matku o všetkých týchto skutočnostiach informoval prostredníctvom sms správ, v ktorých jej popísal stav maloletých detí, aby mu matka verila, tak jej zasielal fotografie maloletých detí ako spia a ako maloletý A. inhaluje. Matka v komunikácii s Kľúč n.o. uvádzala, ako zlepšila svoju snahu o komunikáciu s otcom, čo sa však podľa otca nezakladá na pravde a rovnako tak tendenčne a zavádzajúco vyznieva v uvedenom kontexte aj záverečná správa Kľúč n.o. Predložil už okresnému súdu printscreeny sms správ, ktorými matku informuje o zdravotnom stave maloletých detí. Matka sa snaží všetko účelovo prekrúcať. Právny zástupca matky na pojednávaní na krajskom súde predložil písomné potvrdenie triednej učiteľky maloletého A., pani L., ktorá mala opísať správanie sa maloletého v kolektíve. Uvedená správa bola napísaná v rozpore so správami kolízneho opatrovníka maloletých detí z uvedeného obdobia. Právny zástupca matky tiež uviedol, že za pani L. triednou učiteľkou maloletého A. v predškolskom zariadení osobne bol. Susedia, ktorí vlastnia bar, ktorý matka popisuje v článku II. svojho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, potvrdili, že sama matka spolu so svojou matkou ich bola v čase podania návrhu na rozvod manželstva nahovárať, aby išli v konaní o rozvod manželstva proti otcovi vypovedať. Tiež nie je podľa otca pravdivé tvrdenie matky ohľadom preloženia maloletého A. do inej triedy, čo vie potvrdiť aj samotná zástupkyňa základnej školy, ktorú maloleté deti navštevujú.

9. V odvolaní pod bodom 3. otec označil za nepravdivé tvrdenia matky ohľadom záverov správy Kľúč n.o. a subjektívne preformulované závery uvedenej správy. Zo záverečnej správy nevyplýval podľa otca žiadny záver, ktorý v článku 5 návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia konštatuje matka, a to, že

deti majú lepšie podmienky u matky, žijú tam v menšom strese a nie sú vystavené takej miere agresivity a paranoje a mali by byť zverené do starostlivosti matke. V záverečnej časti sa tiež uvádza, že pracovníci Kľúč n.o. s deťmi ani nehovorili, len ich u matky zazreli, vyzerali spokojne a uvoľnene. Ak nezisková organizácia kladie dôraz primárne na závery znaleckého posudku, tak je potrebné podľa otca jeho závery brať do úvahy aj pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení.

10. Otec v odvolaní pod bodom 4. namietal závery okresného súdu, že matka osvedčila dôvodnosť svojho návrhu. Vyčítal okresnému súdu, že prehliadol účelovosť konania matky, keď jej právny zástupca dňa 22.02.2024 zaslal písomné podanie prostredníctvom všeobecnej agendy Ústredného portálu verejnej správy tak, ako je súčasťou elektronického súdneho spisu. Uvedeným účelovým konaním bola zrejme snaha znemožniť otcovi sa včas dozvedieť o podanom návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, a tak obmedzenie jeho možnosti sa vyjadriť ešte v samotnej 30 dňovej lehote na vydanie neodkladného opatrenia k uvedenému podaniu.

11. V odvolaní pod bodom 7. namietal otec, že okresný súd pri nariadení neodkladného opatrenia žiadnym spôsobom nezohľadňoval skutočnosti vyplývajúce zo znaleckého posudku vyhotoveného znalcom PhDr. Karin Štiffelovou. Nie je mu zrejмый účel, za ktorým bol teda vypracovaný znalecký posudok. Z uvedeného znaleckého posudku vyplýva záver znalkyne, že po oboznámení sa s komplexným obsahom spisu, vykonaným šetrením s matkou a otcom, dospel k záveru, že sa lepšie javí zveriť maloleté deti do výlučnej osobnej starostlivosti otca s úpravou styku na strane matky.

12. Otec v odvolaní zdôraznil, že matku pravidelne informuje o návštevách lekárov, pravidelných lekárskech prehliadkach a návštevách stomatóloga v Poprade, návšteve oddelenia ORL v Klinike Píniom v Liptovskom Mikuláši s maloletým A., potrebu návštevy ortopéda s maloletým A., nakoľko má ploché nohy. Otec matke pravidelne posielal printscreeny z Edupage-u, čo sa deti majú učiť. Matka sa však o tieto pravidelné návštevy maloletého A. u stomatóloga ako ani o výšku úhrad nezaujíma. Okresný súd vôbec nevzal do úvahy, že je to práve otec, ktorý sa už 3 roky stará o deti, venuje im všetku lásku a pozornosť. Psychický stav maloletého A. je už v dôsledku konania, správania a vystupovania matky taký, že maloletý A. uvádza pred otcom skutočnosti, že chce zomrieť, aby sa už toto všetko skončilo. Potvrdil, že stará matka ho bije po hlave. Zo strachu pred matkou sa maloleté deti boja čokoľvek povedať. Žiadal napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť a návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť.

13. K doručenému odvolaniu otca sa písomne vyjadrila matka, ktorá s napadnutým uznesením súhlasila a tiež uviedla, že skutočnosti, ktoré uvádzal otec v odvolaní, je potrebné prejednať v riadnom konaní.

14. Krajský súd ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal subjektívne legitimovaný účastník konania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 7 ods. 1 CMP a § 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 362 ods. 1 CSP) preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z § 65 CMP až 67 CMP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 2 ods. 1 CMP v spojení s § 385 ods. 1 CSP a contrario) napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil podľa § 2 ods. 1 CMP v spojení s § 387 ods. 1, 2 CSP.

15. Podľa § 360 ods. 1 CMP neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

16. Podľa § 360 ods. 1 CMP, ak súd nariadi neodkladné opatrenie bez návrhu pred začatím konania vo veci samej, začne konanie vo veci samej alebo poučí účastníkov o možnosti podať návrh na začatie konania vo veci samej.

17. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

18. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

19. Zákon rozlišuje dve skupiny neodkladných opatrení: a/ neodkladné opatrenia, ktorých účelom je bezodkladná úprava pomerov strán, pričom potreba takejto bezodkladnej úpravy pomerov musí byť

prítom naliehavá a úprava pomerov sa nemôže vzťahovať i na čas minulý, b/ opatrenia nariadené v prípade, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pri oboch skupinách neodkladných opatrení bude potrebné skúmať, či je nárok osvedčený a či je neodkladné opatrenie potrebné. Civilný mimosporový poriadok v jeho tretej časti obsahuje úpravu niektorých ustanovení o neodkladných a iných opatreniach súdu, keď v zmysle § 365 až 368 CMP je možné nariadiť neodkladné opatrenie vo veciach ochrany maloletého, výživného, osobnej starostlivosti maloletého a vo veci povolenia súdu na výkon oprávnenia vo veci starostlivosti o maloletých. Neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby boli maloletí odovzdaní do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti. Uvedené neodkladné opatrenie môže súd nariadiť na návrh aj bez návrhu.

20. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia aj argumenty predostreté v odvolacom konaní, bolo teda posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky a naplnené skutkové okolnosti odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia okresným súdom.

21. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

22. V zmysle § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa ods. 2 pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

23. V zmysle § 330 ods. 1 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

24. Podľa § 332 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

25. Podľa § 333 CSP, neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené a podľa § 334 CSP súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

26. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

27. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

28. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

29. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

30. Prijatím Dohovoru o právach dieťaťa sa jednotlivé štáty zaviazali, že ich činnosť bude v súlade s najlepším záujmom dieťaťa a ostatnými článkami Dohovoru. Deti, na rozdiel od dospelých, nemajú možnosť za svoje práva bojovať, svoje práva uplatňovať a vyžadovať žiadnym legitímnym spôsobom, preto deti potrebujú ochranu a špeciálnu starostlivosť, akú dospelí nepotrebujú.

31. V zmysle čl. 5 Zákona o rodine záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné

vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

32. Nariadením neodkladného opatrenia účastník nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí a zvyčajne pre krátkosť času ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí vždy byť dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Nariadenie neodkladného opatrenia v každom prípade podľa § 325 ods. 1 CSP vyžaduje splnenie podmienky, že je daná potreba bezodkladne upraviť pomery (alebo danosť obavy, že exekúcia bude ohrozená). Takáto potreba je daná naliehavosťou situácie, v ktorej vyčkávanie až na prípadné konečné rozhodnutie (vydané po riadne vykonanom dokazovaní) nemusí byť únosným, pretože by zdržanie spôsobené potrebou zachovania všetkých (včítane procesných) postupov v konaní o veci mohlo viesť k ujme, ktorú by neskôr šlo len ťažko (ak vôbec) odvrátiť. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je potom z uvedeného pohľadu prioritným záujmom vytvorenie, resp. za určitých okolností i obnovenie podmienok pre riadny a bezproblémový vývin dieťaťa. Tomuto cieľu je na jednej strane podriadená len obmedzená viazanosť súdu v konaniach návrhmi ich účastníkov, čo sa prejavuje v tom, že súd nemusí a často dosť dobre ani nemôže akceptovať práve riešenie problému predstreté tým, či oným účastníkom konania, ale je povinný sa v tomto smere riadiť výlučne záujmom dieťaťa, na druhej strane i postup pri dokazovaní v takýchto konaniach. Tu totiž súd na rozdiel od tzv. sporového konania (ktoré je ovládané zásadou zodpovednosti účastníkov za jeho výsledok a kde je tak v značnej miere na procesnej aktivite účastníkov, čo sa v konaní preukáže a s akým výsledkom následne konanie skončí) je povinný i bez návrhu vykonávať všetky dôkazy potrebné na riadne objasnenie skutkového stavu bez ohľadu na to, či ich účastníci navrhli alebo či v tomto smere ostali nečinnými. I v rámci konaní začatelných aj bez návrhu (do ktorej skupiny patrí vo všeobecnosti skupina konaní vo veciach starostlivosti súdov o maloleté deti a špecificky aj konkrétne konanie) však okrem toho treba vidieť nezanedbateľné rozdiely medzi konaním vo veci a konaním o neodkladných opatreniach. Hoci v konaní o neodkladnom opatrení postačuje na vydanie rozhodnutia (na rozdiel od konania vo veci samej) i len osvedčenie skutočností preň významných (kým v konaní o veci je naopak potrebným preukázanie spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti), táto výhoda však má aj svoju druhú stranu, ktorou je relatívne zvýšená miera zodpovednosti navrhovateľa neodkladného opatrenia najmä za osvedčenie nevyhnutnosti navrhovanej dočasnej úpravy pomerov. Je to tak i preto, že už krátkosť zákonom ustanovenej lehoty na nariadenie neodkladného opatrenia na základe návrhu účastníka, prakticky vylučuje akékoľvek podstatnejšie vloženie sa súdu do problému než to, že sa overí spoľahlivosť navrhovateľom predložených podkladov a ich dostatočnosť pre navrhované riešenie. Tým sa práve konanie o neodkladnom opatrení vydávanom na návrh v konaniach, ktoré môžu začať i bez návrhu líši nielen od konania vo veci (kde vykonávanie dokazovania súdom bez ohľadu na aktivitu účastníkov spravidla poskytuje dostatočný priestor pre zistenie všetkých rozhodujúcich skutočností), ale aj od konania o prípadnom neodkladnom opatrení vydanom bez návrhu samotným súdom, v ktorom sa lehoty zhora neuplatnia.

33. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že v danom prípade bola splnená zákonná podmienka pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorou je naliehavosť úpravy pomerov daná záujmom maloletých v zmysle návrhu - rozsahu navrhovaného matkou. V konaniach vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti totiž pri nariaďovaní neodkladného opatrenia nie je potrebné odôvodňovať nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ale postačuje aj to, že dočasná úprava pomerov maloletých detí je v záujme týchto detí. Súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, vysporiadal sa so všetkými relevantnými skutočnosťami tvrdenými otcom v odvolaní a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu spĺňa náležitosti v zmysle § 236 CSP, je presvedčivé, pričom odvolací súd sa s jeho závermi plne stotožňuje cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP.

34. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že je nepochybné, že vzťahy medzi rodičmi maloletých sú dlhodobou problematické, rodičia spolu nemajú záujem komunikovať a spoločne dospieť k dohode, ktorá by bola v súlade so záujmami detí, napriek verbálnemu prezentovaniu vôle konať v ich najlepšom záujme. Rozdielny pohľad rodičov na výkon ich rodičovských práv a povinností ako i ich vzájomný vzťah tak, ako vyplýva z obsahu spisového materiálu k momentu rozhodovania odvolacieho súdu, môže so sebou privodiť, vyvolávať u maloletých pocit neistoty a v konečnom dôsledku i celkovej nepohody, pričom uvedené by v budúcnosti mohlo viesť k vážnym vzťahovým problémom detí k niektorému z rodičov. Vychádzajúc z tohto zisteného skutočného stavu odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v napadnutom uznesení adekvátne a citlivo prihliadal na všetky v konaní namietané skutočnosti, ktoré by mohli predstavovať riziko pre zdravý vývoj maloletých a dospel podľa odvolacieho súdu k vecne správnym záverom zohľadniac štádium konania a obsah spisového materiálu. Odovzdanie maloletých do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, ako navrhovala matka bolo dôvodné nielen podľa okresného súdu, ale aj podľa odvolacieho súdu v tomto štádiu konania (rozhodovanie o neodkladnom opatrení), keďže boli osvedčené skutkové okolnosti, potrebné na posúdenie základných kritérií výkonu striedavej starostlivosti, ktorými sú jednoznačný záujem detí na zverení do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, lepšia možnosť zaistenia potrieb detí pri tomto spôsobe osobnej starostlivosti, ako pri výlučnej osobnej starostlivosti jedného z rodičov, spôsobilosť rodičov vychovávať deti, záujem oboch rodičov o osobnú starostlivosť o deti, s tým že bolo rešpektované právo maloletých detí na zachovanie ich vzťahu k oboj rodičom, na ich citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia. Pri posudzovaní striedavej osobnej starostlivosti súd primárne teda dôsledne skúmal, či striedavá osobná starostlivosť je v záujme maloletých detí, ďalej schopnosti rodičov zabezpečiť vzdelávacie, emocionálne, materiálne a iné potreby dieťaťa s prihliadnutím na ich vek, zdravotný stav, vyspelosť, porovnáva výchovné prostredia oboch rodičov, skúma aká je vzájomná komunikácia rodičov. Podľa zistení okresného súdu matka v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v dostatočnom rámci osvedčila podmienky pre nariadenie striedavej osobnej starostlivosti, ktoré závery vyhodnotil odvolací súd ako korešpondujúce podstatnému obsahu spisu. Ak potom okresný súd v štádiu konania o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia formou striedavej osobnej starostlivosti konštatoval, že striedavá osobná starostlivosť je najvhodnejšou formou úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým, tak odvolací súd s týmito závermi ako s vecne správnymi a zodpovedajúcimi tomuto štádiu konania ako i obsahu spisu súhlasil. V podrobnostiach odvolací súd odkazuje na dostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP.

35. Odvolací súd, vychádzajúc i z vyššie ozrejmenej všeobecno-teoretických východísk a osvedčeného skutkového stavu okresným súdom, výhradne pre účely rozhodnutia o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, rozhodujúc o odvolaní otca maloletého dieťaťa dospel teda k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu vec správne posúdil, keď dospel k záveru, že v danej veci sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie matkou navrhovaného neodkladného opatrenia zverením maloletých do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Odvolací súd teda ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty otca nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže mu preto dať za pravdu. Len na zdôraznenie vecnej správnosti záverov súdu prvej inštancie, odvolací súd považuje za podstatné sa potom vyjadriť osobitne len k niektorým odvolacím dôvodom otca, v ostatnom poukazuje na dostatočné odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu (§ 387 ods. 2 CSP) a skutočnosti už uvedené odvolacím súdom vyššie v tomto rozhodnutí.

36. V odvolaní otec namietal, že „rozhodnutie konajúceho súdu o neodkladnom opatrení v rozpore so všetkými zásadami, ktorými je Civilný sporový a civilný mimosporový poriadok ovládaný, uniká tu akákoľvek zásada práva na spravodlivý proces, keď sám súd, ktorý znalecké dokazovanie nariadil nerešpektuje jeho závery. Súd v uvedenom Uznesení ani len nespomenul znalecký posudok a jeho závery, čím došlo absolútne k dehonestácii uvedeného procesného inštitútu v danom kontexte.“ Odvolací súd vzhľadom na túto odvolaciu argumentáciu otca poukazuje na závery predmetného znaleckého posudku (z č.l. 996 spisu), v ktorom na čl. 10 znalkyňa uviedla vo vzťahu k zvereniu detí do striedavej starostlivosti, „....V tomto prípade nie sú všetky tieto podmienky zachované, nejde teda o optimálne riešenie, ale môže sa javiť, do budúcnosti, ako schodné“, z ktorého vyjadrenia jednoznačne nevyplýva vylúčenie takéhoto modelu starostlivosti rodičov o maloleté deti, a ak rozhodol okresný súd vzhľadom na osvedčený skutkový stav veci, tak ako vyplýval z obsahu spisového materiálu vo väzbe na dôvody uvádzané v návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, o striedavej osobnej starostlivosti,

tak takéto rozhodnutie určite nie je v rozpore so závermi predmetného znaleckého posudku a určite nedehtonuje uvedený inštitút. Odvolací súd len primerane a podporne v tejto rovine poukazuje na závery vyplývajúce z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6 M Cdo 1/2010, v zmysle ktorých „.....Zo zásady voľného hodnotenia dôkazov vyplýva, že na nesprávnosť hodnotenia dôkazov možno usudzovať len zo spôsobu, akým súd hodnotenie vykonal. Ak nemožno v tomto smere vyčítať súdu žiadne pochybenia (napr. že výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá pravidlám logického myslenia, alebo že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dokazovania nevyplynuli alebo opomenul rozhodné skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo), potom nie je ani možné polemizovať s jeho skutkovými závermi, To znamená, že hodnotenie dôkazov a teda ani skutkové zistenia ako jeho výsledok z iných, než z vyššie uvedených dôvodov nemožno dovolaním úspešne napadnúť.“

37. V odvolaní otec namietal, že okresný súd nevychádzal z aktuálneho skutkového stavu a najmä nerešpektoval zákonné ustanovenia, ako ani samotný článok V. zákona o rodine, ktorý hovorí o rešpektovaní najlepšieho záujmu maloletých detí a taktiež v prípade, ak sú maloleté deti schopné samostatne vyjadriť svoj názor, aby konajúci súd naň prihliadal. Odvolací súd v tejto rovine zdôrazňuje, že v prejednávanej veci pri posúdení splnenia podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia ide o osvedčenie navrhovateľkou tvrdených skutočností, ktoré konanie má okrem iných špecifik osobitostí aj v tom, že sa primárne rozhoduje z osvedčenia skutočností vyplývajúcich zo spisu a v zákonnej lehote. Nevykonáva sa klasické dokazovanie. Ak okresný súd vychádzal z obsahu spisového materiálu posudzujúc aktuálny návrh matky v kontexte so sledovaním najlepšieho záujmu maloletých, primárne pozoroval a vyhodnotil vývoj vzťahov v rodine, mieru progresu postoja a správania matky ku maloletým deťom, ale aj úroveň rešpektovania roly matky otcom detí, tak tieto skutočnosti podľa odvolacieho súdu tvorili dostatočný základ pre jeho rozhodnutie. Za významnú, ale nie primárne určujúcu, okresný súd považoval aj úroveň a možnosť miery nápravy vzájomnej komunikácie rodičov. Rešpektujúc citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia, okresný súd konštatoval, že u maloletých detí aktuálne nie je pozorovaný odmietavý postoj ku matke, naopak, minimálne z postoja maloletého A. je zrejmé, že má rovnako vrúcny vzťah ku obidvom rodičom a je s nimi rád. Ani u maloletého A. nebol pozorovaný odmietavý postoj ku matke. A. vykazuje všeobecné známky spokojnosti, nie sú avizované výchovné problémy, výborne prospieva aj v škole. Zo správy organizácie Kľúč, n. o., vyplýva badateľný pokrok v postojoch matky, ktorá je spolupracujúca a rešpektujúca podnety a názory odborníkov. Je namieste akcentovať, že odvolací súd v žiadnom prípade nespochybňuje, že na názor maloletého treba prihliadať, ale pripomína, že tento je to len jedným z podkladov pre rozhodnutie. Považuje odvolací súd za podstatné potom na tomto uviesť, že sú tu skutočnosti osvedčené výlučne pre konanie o neodkladnom opatrení, ktoré odôvodňovali rozhodnutie okresného súdu.

38. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu vyplývajúcom z § 65 a § 66 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a dospel k rovnakému právnomu záveru ako súd prvej inštancie, že v danom prípade bola splnená zákonná podmienka pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorou je naliehavosť úpravy pomerov daná záujmom maloletých. V konaniach vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa totiž pri nariaďovaní neodkladného opatrenia nie je potrebné odôvodňovať nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ale postačuje aj to, že dočasná úprava pomerov maloletého dieťaťa je v záujme tohto dieťaťa. Súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, vysporiadal sa so všetkými relevantnými skutočnosťami tvrdými matkou v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a odôvodnenie rozhodnutia spĺňa náležitosti v zmysle § 236 CSP, je presvedčivé, pričom odvolací súd sa s jeho závermi plne stotožňuje cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP, čo uviedol v odôvodnení tohto rozhodnutia už i vyššie.

39. Odvolací súd na tomto mieste a vo vzťahu k svojim záverom považuje za podstatné len primerane a podporne poukázať na závery z Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 101/2022 z 10. mája 2022, ktoré si osvojil a v zmysle ktorých „Objektívnym explicitne ustanoveným zákonným kritériom na rozhodnutie vo veciach úpravy rodičovských práv k maloletým je „najlepší záujem maloletého dieťaťa“, ktorý musí všeobecný súd vyhodnocovať a zdôvodniť nielen mechanicky a formálne, ale adresne s prihliadnutím na okolnosti posudzovanej veci. Ak uvedené odôvodnenie absentuje, dochádza k porušeniu základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivý proces.“

40. Uplatňovanie neodkladného opatrenia okresný súd vymedzil do času právoplatného rozhodnutia vo veci o úpravu rodičovských práv a povinností, s ktorým záverom sa odvolací súd stotožnil ako s vecne správnym.

41. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že nariadením neodkladného opatrenia ide o poskytnutie dočasného riešenia vzťahov, zásah do rodičovských práv je primeraný sledovanému účelu (zabezpečenia priaznivého vývoja detí) a súčasne rešpektujúci práva detí a ich najlepší záujem.

42. Záverom odvolací súd zdôrazňuje, že z dikcie § 365 ods. 1 CMP vyplýva, že dané neodkladné opatrenie má dočasný charakter. Závery konštatované v tomto rozhodnutí však neprejudikujú rozhodnutie vo veci samej, v ktorom môžu byť vykonané dôkazy v širšom rozsahu na preukázanie otcom, či matkou tvrdených skutočností.

43. Vzhľadom na výsledky odvolacieho konania s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd uvádza, že v danom prípade nejde o nepreskúmateľné súdne rozhodnutie, ale o rozhodnutie, s ktorého závermi, a to tak skutkovými ako aj právnymi, sa odvolateľ nestotožňuje. Polemizovanie - nespokojnosť odvolateľa s hodnotením vykonaného dokazovania a právnym posúdením sporu súdom prvej inštancie, pokiaľ sú dostatočne dodržané zákonné limity preskúmateľnosti a zrozumiteľnosti dôvodov rozhodnutia (§ 220 ods. 2 CSP), nezakladá dôvodnosť odvolania.

44. K námietke otca, vychádzajúc z obsahu odvolania, že rozhodnutie je jednostranné, odvolací súd zvyrazňuje, že v konaniach vo veci maloletých detí súd koná a rozhoduje jedine v prospech a v najlepšom záujme dieťaťa. Je potrebné zdôrazniť, že v konaniach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté deti je prioritný záujem detí, ktorý nie je možné zamieňať so subjektívnymi predstavami rodičov o realizácii ich výchovného pôsobenia a styku s deťmi. Preto skutočnosť, že rozhodnutie súdu nekorešponduje s názorom otca a jeho predstavami úpravy styku, a teda že okresný súd nariadil neodkladné opatrenie v zmysle návrhu matky, neznamená, že súd koná v prospech matky alebo ju nejakým spôsobom zvyhodňuje.

45. Krajský súd napokon považuje za potrebné primerane poukázať aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 147/2011 z 25. apríla 2012, podľa záverov ktorého odvolací súd, ktorý sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa, neporušil zákon, ak v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatoval správnosť dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa a navyše tiež rozviedol vlastnú argumentáciu.

46. Pretože odvolací súd preberá súdom prvej inštancie zistený a osvedčený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolateľom tvrdených skutočností, pričom podľa odvolacieho súdu dospel súd prvej inštancie k správnym osvedčeným skutkovým zisteniam, zdieľa i jeho právny záver, v zmysle ktorého odvolaniu otca nevyhovelo. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, pretože súd prvej inštancie správne skúmal splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia a správne dospel k záveru, že tieto v danom prípade sú splnené, čo aj správne odôvodnil.

47. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

48. O nároku na náhradu trov konania bude rozhodnuté v konaní vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e** príпустné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je príпустné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.